

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

11. Dies Novemb. Doctrina in dictis, Scientia est, in factis virtus,
Chrysologus serm. 167.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

II. DIES NOVEMB.

Doctrina in dictis, Scientia est, in factis virtus, *Quod sologus serm. 167.*

Opera re- I.
quiruntur
non ver-
ba.

Magnum est intervallum in hac duo, dicere & facere inter verba & facta, & vitam, & vitam, sermones actiones: parum proderit dicere Domine, Domine nisi servias Domino; nisi facias voluntatem Domini; fac, non dic. Quid juvat dicere faciendum non facere? Scientia Sanctorum est virtus, non doctrina; progreditur ad manus, non hæret in intellectu, nec solo affectu; est scientia manuum intellectualis. Verus Dei cultor, & mundi non tantum loquitur quæ sunt optima, sed etiam facit, quæ sunt honestissima, & quæ sunt alius temporis feræ, illi sunt temporis nundinæ, illius oratio *tonitruum, quia vita est fulgur*: ut loquitur D. Hieronymus. Nam vitæ probæ splendor, verbis admodum pondus, ut emittere videatur tonitrua, dum veritas talis erat, qualem omnes esse optarem; D. Martinus faciebat multa; dicebat pauca, pauperi eleemosinam flagitanti, non dedit verba, Deus te adjuvet, sed manu dicens, manum admovit gladio; & illum in dimidium dimidio. Non tantum sciebat misero stipem dandi, sed dedit. Adhuc catechumenus tamen erant significus. Non alios dandi instruebat præcepto, præbat exemplo. In ultimis mundi consummati cunctis: in illo celebri cæli terræque confesso torus mundus erit spectator illius pallii, dum Martinus vel illud induetur stola gloriæ.

II. Est, teste Gregorio Nazianzeno, proverbium ut verissimum, ita etiam brevissimum. (a) *Tunc cantabunt cygni, cum graculi tacuerint*, tunc eruditi loquentur, dum ineruditi tacebunt. Multos reperire est garrulos, & obstreperos graculos, verbosos blaterones, quorum omnis scientia est in buccis: quibus accommodari potest alterum illud proverbium; *Clamat arundo plus, quam cygni decem*, sunt exterius garruli ut hirundines, intus inanes ut arundines: multis multa suadent, quorum ipsi nihil sibi persuadent. (b) *Indutus purpura, frustra cum Joanne pilos predicat camelorum*. Verba sunt Petri Damiani. Ita qui modestus est, non tantum lingua, sed totius corporis moribus & motibus, eloquentissime modestiam commendat: nam is, ut idem loquitur, *ad modestiam praconium, de toto corpore linguam facit, & cum ostendat, mutat membra melius, quia & simplicius clamant*. Oportet semper esse in actu, ut imitemur Deum, qui est *purus actus*. Et sicut oportet Imperatorem stantem mori, sic Christianum Heroem decet mori operantem. Quod voluit exequi S. Dunstanus, qui invitatus ad caelum ut perfrueretur gloria caelesti, inducias a Deo petit, & impetravit, donec populum verbo Divino refecisset: quo in opere glotiosum esse putavit, vitam & spiritum effundere, ac conacionantem mori. Validior oculorum est vox, quam linguae, sic & vox operis efficacior quam oris. Loquitur oculis peccator, dum poenitenda se commisisse plorat, quot lachrymae, tot linguae, hinc illud (c) *Auribus percipe lachrymas meas*. Cum vero auribus vox percipitur, procul dubio lachrymae, voces sunt.

LII 2

III In-

(a) *Ep. ad celsus*. (b) *Opusc. 15. c. 28*. (c) *Psal. 38. 14*.

III. Intueamur B. Martinum Turonensem, & jus est dies cœlo natalis, & audiamus clarissimi illi animi dignam cœlo vocem, qui cùm esset velut atrio fœlicissimæ gloriæ, & propè manu jam prehenderet coronam illam insignium meritorum nobilis, gemmisque rutilantem, quàm illi Deus apparaverat: cùm jam propè audiret ex ore sui Remuneratoris illa auspiciatissima verba: (a) *Euge, serve boni & fidelis &c. intra in gaudium Domini tui: sui immemor, memor suorum, & intentus in divinæ gloriæ amplificationem; Enimverò, inquit, magnæ misericordie parens, cui hanc animam consecravi meam; si quis adhuc restat in venis cruor, si quis in corde calor, si vitales spiritus suppeditant, cupio ut omnia tibi, que serviant. Dulcis Jesu amator animarum, pater omnium Domine, si adhuc populo tuo sum necessarius, non recuso laborem. O cygneum Divini hominis cantum, & melos Deo suavissimum, quod beatæ mentes symphoniâ profecutæ cœlum, & terram incredibili suavitate compleverunt. Quid deest hic torpes? quid iners langues? à te fugit, ad te mors currit: æternitas sola consistit; trajicimus indidum mare, ob fulgorem unius gemmæ, ob viles aliquas merces, & torpemus ad claritatem Dei. Quam molestum ab ipsis Indiis confecit iter, Regina Saba, ut semel videret Salomonem, non ut cum eo maneret, sed statim rediret; ecce plus quàm Salomon, est hic, ad quem tendimus, omnis Salomonis gloria, ne quidem illius, quam expectamus, est umbra. Si enim Deus hunc mundum, ergastulum peccatorum, caveam belluarum, tuguiolum Adam, tam admirabilem*

(a) *Matth. 25.*

lem fecit, ut ad ejus contemplationem extrâ se aliqui Ethnici raperentur; vix sui præ stupore compotes: quid erit domus Dei, & aula cœli? Itaque ne coram Deo fias despicibilis, ut coràm hominibus fias suscipiendus, despice quam calcas terram, suspice, quod speras cœlum. Est enim illud nimis quàm certum, quod velim tibi persuadeas esse certissimum.

Non cœlum quæret, qui terra totus adhaeret.

12. DIES NOVEMB.

Nummicula, non est Christicola. *Petrus Damianus opuscul. 12. c. 8.*

Ut Deum I.
æstimes,
alia nihil
cæstimes.

HAusta est hæc Tessera ex Petro Damiano. *Sicut, inquit, qui Christum colit, jure Christicola dicitur, ita & qui nummis per custodiam servit, non immeritò nummicola perhibetur.* Ut intelligas, quonam animo, desiderio, & studio tendas, vide quid colas: despice quid despicias, aut suspicis. Si tibi placet Deo displicere propter plebem, es plebicola, si colas Deum propter cœlum, es cœlicola, sicut qui colit agrum dicitur agricola. Fateor, plebem subindè vereri, sed & revereri, est prudentiæ. Sic tamen uti Cælarium, de quo scitè scribit ejus frater Gregorius Nazianzenus. *Erat, inquit, intus Anachoreta, coràm Aulicis Trade subindè faciem mundo, sed cor reserva Deo.* Tales fateor plures desiderantur quàm reperiantur. Plerique homines æstimant extimâ, quæ patet larvâ, non intimâ, quæ latet virtute; cum tamen aurea fræna meliorem equum non reddiderint, nec tu hoc ipso